

M.

Erhvervelse af Formue og Afdrag paa Gjæld.

1. Afdrag paa den indenlandske Gjæld	907,768 Kr. 92 Ø.
2. Rentefrit Laan til Istandsaettelse af Baadehavnen ved Hornbæk, at afdrage med $\frac{1}{40}$ aarlig	25,000 — " —
3. Rentebærende Laan til Opførelsen af en ny Embedsbolig for Embedet som Herredsfoged og Skriver i Thyrfing og Brads Herreder	21,200 — " —
4. Rentebærende Laan til Istandsaettelsen af Embedsboligen i Ulfborg Lægedistrikt	1,200 — " —
5. Til Indkjøb af Arealer til Stovplantning	43,107 — 86 —
	998,276 Kr. 78 Ø.

vedtoges med 36 Stemmer mod 24.

Formanden (Høgsbro): Som Følge af denne Afstemning, bortfalder samtlige de øvrige Vædringsforflag til Lovforlaget.

Lovforlagets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Vædringsforflag til Sagens tredje Behandling indkaldtes til førstkommande Tirsdag Middag Kl. 1.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forflag til Lov om Forlængelse af Gyldighedsfriksen for Loven af 1ste April 1887, sigtende til at lette Konverteringen af Prioritetslaan i faste Eiendomme.

(1ste Behandling findes i Tidenden, Sp. 2426 ff. Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B., Sp. 849 ff.)

Udenfor Betænkningen var intet Vædringsforflag stillet.

Lovforlagets eneste Paragraf med det stillede Vædringsforflag, samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling sattes under Forhandling under Et.

Ordføreren (Lutein): Jeg formoder, at efter at det høie Thing nu i flere Dage

har behandlet Løve af stort Omfang og ledjagede af en stor Mængde Vædringsforflag, vil det nu være en Vættelse at komme til dette lille Forflag, hvor der kun findes et eneste og meget lille Vædringsforflag. Selve Løven skal jeg selvfølgelig ikke videre udtale mig om, da Principet i den er diskutert baade i denne Samling og i den forrige Samling saa tilstrækkelig, at der ikke er Noget mere at sige om det. Men hvad Spørgsmaalet angaar om Lovens Forlængelse ud over den Tidsfrist, som staar i selve Løven af 1ste April, nemlig til 1ste Juli dette Aar, kan der selvfølgelig være delte Meninger derom, og hvorvidt man vil gaa ind paa den foreslaede Forlængelse, som nu af Udvalget er foreslaet indskrænket til et Aar, nemlig til 1ste Juli 1889, beror jo selvfølgelig paa, hvorledes man opfatter det paagjældende Forhold. Den Betragtning, som særlig har ledet Flertallet, hvoraf de Fleste eller Alle ere Vædringsforflagstillere af Løven, og som har ledet os i vore Betragtninger i Udvalget, er den, at selve Løven endnu ikke fuldstændig er kommen Alle dem til Gode, hvem man oprindeligt vilde staafe en Begunstigelse ved Lovens Udstedelse. Der er ikke nogenjomhelst Tvivl om efter vor Formening, at der endnu findes en stor Mængde Menneker, som af en eller anden Grund ikke ere komne til Kundskab om Lovens Tilværelse og om dens Betydning for dem. Det er ganske sikkert, at Folk, der kun en enkelt Gang maatte i deres Liv gjøre en saadan Omjættning, have ikke Diet henvendt paa den Lovgivning, som angaar disse Forhold. Det, at der udkommer en Lov, som kaldes Lov om Konvertering af Priori-